

Antoni Bądkowski

Prawo Gospodarcze

Palestra 3/10(22), 96-97

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA ZAGRANICZNA

Prawo Gospodarcze

Czy prawo gospodarcze ma być osobną dyscypliną prawa? Zagadnieniu temu poświęca obszerny artykuł W.W. Łaptiew na łamach „Sowieckiego gosudarstwa i prawa” (nr 4 z 1959 r.).

Zasady prowadzenia działalności gospodarczej przez państwo ustalone są w aktach normatywnych, których wydano znaczną ilość. Ta sama sytuacja zachodzi w państwach demokracji ludowej. W NRD wśród prawników panuje niepodzielny pogląd, że powinna być stworzona specjalna gałąź prawa gospodarczego. W Czechosłowacji w 1958 r. wydano ustawę o stosunkach gospodarczych między organizacjami socjalistycznymi, która jest niejako kodeksem zobowiązaniowego prawa gospodarczego.

Prawo musi wyrażać w sposób jak najbardziej wierny istniejące w państwie stosunki. W Związku Radzieckim najważniejszą i wciąż rosnącą funkcją państwa jest funkcja organizowania gospodarki narodowej. Do realizacji tej funkcji służy prawo gospodarcze. Byłoby rzeczą nieprawidłową dzielić jednolite normy ustawodawstwa gospodarczego pomiędzy ustawodawstwo administracyjne i ustawodawstwo cywilne. Część stosunków gospodarki państwowej traktowana jest niesłusznie jako regulowana przez prawo cywilne, co powoduje pomieszanie norm odnoszących się do stosunków między samymi obywatelami oraz między organami gospodarczymi państwa a obywatelami z normami regulującymi wzajemne stosunki pomiędzy organizacjami gospodarczymi państwa. Inna część stosunków gospodarki państwowej zaliczana jest do prawa administracyjnego, przez co zaciera się różnica pomiędzy działalnością gospodarczą państwa a działalnością państwa w innych dziedzinach. Prawo gospodarcze powinno regulować zarówno pionowe, jak i poziome stosunki zachodzące w gospodarce państwowej. Ścisły związek tych stosunków w praktyce życiowej wymaga jednolitego traktowania norm prawnych, które regulują gospodarczą działalność państwa. Nie należy dzielić tych norm pomiędzy poszczególne dziedziny prawa, gdyż ich wzajemna współzależność nadaje im własny charakter.

Prawo gospodarcze reguluje przede wszystkim zagadnienia struktury organizacyjnej zarządu gospodarką socjalistyczną. Kierowanie gospodar-

ką narodową dokonuje się przez 1) unormowanie prawne trybu działalności gospodarczej, 2) planowanie gospodarcze i 3) operatywne zarządzanie przedsiębiorstwami.

System radzieckiego prawa gospodarczego mógłby się opierać na następującym schemacie:

Przede wszystkim należy dokonać podziału tego systemu na dwie części: ogólną i szczególną.

Część ogólna powinna obejmować:

- 1) zasady prawa gospodarczego;
- 2) organizację zarządu państwową gospodarką socjalistyczną, a mianowicie:
  - a) unormowanie prawne państwowej własności socjalistycznej,
  - b) organy państwowego zarządu gospodarczego,
  - c) przedsiębiorstwa państwowe;
- 3) zasady prawne działalności gospodarczej w państwowej gospodarce socjalistycznej, tj.:
  - a) narodowy plan gospodarczy,
  - b) umowy gospodarcze,
  - c) kontrolę bankową, kredyt i rozrachunek gospodarczy.

Część szczególna powinna zawierać przepisy dotyczące poszczególnych gałęzi gospodarki państwowej, a zwłaszcza przemysłu, inwestycji, transportu, państwowych gospodarstw rolnych (sowchozów), handlu, gospodarki komunalnej.

Projekt reformy niemieckiego kodeksu karnego w NRF

Prof. K.H. Jescheck przedstawia w *Revue de Science Criminelle et de Droit pénal comparé* (nr 1 z 1959 r.) zasady projektu nowego kodeksu karnego, opracowanego ostatnio przez specjalną komisję powołaną przez rząd NRF.

Autor na wstępie wskazuje na to, że prace nad nowym kodeksem karnym rozpoczęły się już w 1902 roku, kiedy to prof. Kahl i prof. Liszt, pierwszy — przedstawiciel szkoły klasycznej, a drugi — szkoły